

Incomprensió

T'aixequés. Bon dia. Plou a la dutxa. T'escolte, de lluny, amb el coixí que ens separa els espais. Nosaltres es dissol mentre ens bevem la llet d'avena. Dringuen, entre l'adéu i les mans, les claus.

No hi ets.

S'evapora la teua olor. Clava el rellotge segons al meu cap. Una lenta separació s'obre amb ferides sense rastres de sang.

Endrece unes poques coses amb l'excusa del viure. Allargue el matí. Isc al carrer, camines amb mi, els pensaments fan diana. No entenc el perquè d'un sol que em somriu. Bregues amunt i avall mentre la feina et crida.

En el futur, quan en un matí plujós potser algú llija aquestes paraules eixutes, què li evocaran?

No trobe alguns verbs al diccionari: sentir, romandre, abraçar.

Esbosse un cataclisme en la ment que implosiona, dama de l'horitzó, en un punt.

Eterna, no existeix l'extensió en l'amor.